

Druhý důvod vychází z porušení práva na účinnou soudní ochranu, jelikož v případě, že je žaloba nepřipustná, nemá navrhovatel žádný prostředek nápravy ke zpochybnění toho, že se na jeho osobu už nevztahuje žádná ochrana ze systému sociálního zabezpečení, navzdory tomu, že celý svůj život pracoval.

Třetí důvod vychází z porušení zásady jednotnosti použitelných právních předpisů, jelikož Tribunál Evropské unie rozhodl, že ztráta jakékoliv ochrany ze systému sociálního zabezpečení v Itálii, která nastala v důsledku převodu, „vyplývá z právních norem vlastních dotčenému vnitrostátnímu právu a nemá žádný vliv na jeho postavení ve vztahu ke Společnému systému zdravotního pojištění (JIS).“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 12. května 2020 – M.P., B.P. v. „A.“ provozující činnost prostřednictvím společnosti „A.“ S.A.

(Věc C-212/20)

(2020/C 304/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: M.P., B.P.

Žalovaná: „A.“ provozující činnost prostřednictvím společnosti „A.“ S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba s ohledem na čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1 a článek 5 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách a s ohledem na odůvodnění této směrnice, podle něhož by smlouvy měly být sepsány jasným a srozumitelným jazykem a v případě pochybnosti by měl převažovat výklad, který je pro spotřebitele příznivější, formulovat smluvní ustanovení, které upravuje nákupní a prodejní kurz cizí měny ve smlouvě o úvěru indexovaném na cizí měnu, jednoznačným způsobem, tj. tak, aby úvěrováný/spotřebitel mohl sám tento kurz v kterýkoli den určit, anebo je s ohledem na typ smlouvy, o němž je řeč v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, na dlouhodobý charakter smlouvy (v rozsahu několika desítek let) a na skutečnost, že částka v cizí měně podléhá neustálým změnám (může se měnit každým okamžikem), možné formulovat smluvní ustanovení obecnějším způsobem, a to odkazem na tržní hodnotu cizí měny, znemožňujícím vznik významné nerovnováhy v právech a povinnostech smluvních stran v neprospěch spotřebitele ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.
- 2) Bude-li odpověď na první otázku kladná, lze s ohledem na článek 5 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách a na její odůvodnění vykládat smluvní ustanovení, které se týká určování nákupního a prodejního kurzu cizí měny úvěrujícím (bankou), takovým způsobem, aby pochybnosti, jež smlouva vyvolává, byly vyřešeny ve prospěch spotřebitele a aby bylo uznáno, že smlouva stanovuje nákupní a prodejní kurz cizí měny nikoli libovolně, nýbrž na základě volného trhu, zejména v situaci, kdy obě strany stejným způsobem chápaly smluvní ujednání stanovující nákupní a prodejní kurz cizí měny nebo kdy se úvěrováný/spotřebitel o předmětné smluvní ustanovení v době uzavření smlouvy a jejího plnění nezajímal a rovněž se neseznámil s obsahem smlouvy v okamžiku jejího uzavření ani po celou dobu jejího trvání.

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29, Zvl. vyd. 15/02, s. 288.